

گفت‌وگویی صبا با عوامل نمایش مبارک و خاتون پرده نشین

صحنه تئاتر میزبان عطار نیشابوری است

مریم عظیمی
گفت‌وگو
تماشای خانه سنگلج این روزها میزبان یکی از گونه‌های نمایش ایرانی یعنی نمایش تخت حوضی «مبارک و خاتون پرده نشین» به کارگردانی علی طربی و تهیه‌کنندگی امیرحسین شفیع‌ی است. در ادامه گفت‌وگویی خبرنگار صبا با عوامل این نمایش را می‌خوانید.

علی طربی:

برای جذب مخاطب به سالن‌های بیشتری نیاز داریم

علی طربی از سال ۸۳ و زیر نظر حسین ربیعی که از اساتید برجسته در حوزه نمایش‌های ایرانی و آیینی سنتی و خیمه شب بازی است فعالیت هنری خود را آغاز کرده و تاکنون نمایش‌های زیادی را در مقام کارگردان و بازیگر روی صحنه برده است.

چه شد که نقش سیاه برای شما اینقدر جدی شد؟

از حدود سال ۸۸ و بخاطر علاقه زیادی که به این نقش داشتم کارم روی این نقش آغاز شد. این نقش برایم یک چالش خیلی بزرگ بود چرا که واقعا جزو نقش‌های بسیار سخت است و از آنجایی که گرایش خود من نیز طنز است به این شخصیت علاقه بیشتری دارم و هر جا که یک نمایش ایرانی اجرا می‌شد برای دیدن نقش سیاه حتماً به تماشا می‌رفتم. تا اینکه در هفتمین دوره جشنواره ماه جایزه بازیگری را نیز برای نقش سیاه گرفتم و از آن موقع علاقه‌ام نیز بیشتر شد و بیش از پیش جذبش شدم.

در مورد سبک این نمایش بگوئید.

نمایش «مبارک و خاتون پرده نشین» متعلق به دسته نمایش‌های تخت حوضی است. با توجه به اینکه امروز با مخاطبانی از نسل جدید روبرو هستیم سعی کردم که این نمایش را طبق آن ساختاری که دارد متناسب با نسلی که قدیمی‌تر هستند و نسل امروزی که شاید چندان با این سبک اجرایی ارتباط برقرار نکنند اجرا کنم و جوری کار کنم که این نمایش برای نسل امروز هم قابل درک باشد. نمایش‌های تخت حوضی در قدیم بدین گونه بود که معمولاً در مراسم‌های عروسی، تخته‌ای روی حوض وسط حیاط خانه‌ها گذاشته می‌شد و بازیگران روی آن به اجرای نمایش می‌پرداختند اما خواسته‌ها و سلیقه‌های نسل امروز کمی متفاوت است و آشنایی چندان با موقعیت‌های طنزی که از گذشته باقی مانده و در آثار و نمایش‌های ایرانی دیده می‌شود، ندارند بنابراین ما تلاش کردیم که بعداً تئاتر یکال این نمایش را بیشتر کنیم و با استفاده از یک سری المان‌های امروزی آن را برای مخاطب امروز جذاب‌تر کنیم و امیدوارم که در این زمینه موفق عمل کرده باشیم.

از اهمیت موسیقی در نمایش تخت حوضی نمی‌توان چشم‌پوشی کرد. چه مولفه‌هایی را برای انتخاب موسیقی نمایش تان در نظر می‌گیرید؟

موسیقی که در نمایش‌های سیاه بازی و تخت حوضی بسیار مرسوم است موسیقی ضرب و کمانچه است که اکثراً با آن آشنایی دارند و ما هم در نمایش‌مان از آن استفاده کرده‌ایم. اما از آنجایی که می‌خواستیم مخاطب امروزی را نیز مورد توجه قرار دهیم از یک سری موسیقی‌های دیگر نیز استفاده کردیم که برای این گروه از مخاطبان جذاب باشد. برای ما مهم بود علاوه بر استفاده از موسیقی نوستالژیک برای نسل قدیم از موسیقی دیگری استفاده کنیم تا موسیقی نمایش تلفیقی از این دو باشد. بنابراین با استفاده از یک سری شعرها و موسیقی‌های قدیمی ایرانی و موسیقی محلی شهرهای مختلف سعی کردیم تا تعادل بین این دو برقرار شود.

یکی از شاخص‌های تئاتر رو حوضی این است که به عقاید و فلسفه زندگی مردمان زمانه خودش بپردازد آیا در زمینه آسیب‌شناسی نمایش‌های ایرانی نباید به کمرنگ ماندن این بخش از نمایش در همراهی با عقاید مردم زمانه‌اش بیشتر توجه شود. به خصوص در زمینه متونی که برای این آثار نوشته می‌شود؟ فکر می‌کنم که باید تا حدودی متن‌ها قوی‌تر شوند. البته داستانی که اسناد فتحعلی بیگی نوشته‌اند

